

Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 25. septembra 2015 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Naliehavé prejudiciálne konanie —
Článok 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora — Policajná a súdna spolupráca v trestných
veciach — Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV — Európsky zatykač — Článok 2 ods. 4 a článok 4
bod 1 — Podmienky výkonu — Vnútroštátne trestné právo podmieňujúce výkon európskeho
zatýkacieho rozkazu okrem obojstrannej trestnosti tým, že inkriminovaný skutok sa potresce trestom
odňatia slobody alebo ochranným opatrením spojeným s odňatím slobody s hornou hranicou trestnej
sadzby najmenej 12 mesiacov podľa práva vykonávajúceho členského štátu“

Vo veci C-463/15 PPU,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný
rozhodnutím Rechtbank Amsterdam (Holandsko) z 2. septembra 2015 a doručený Súdnemu dvoru
v ten istý deň, ktorý súvisí s konaním:

Openbaar Ministerie

proti

A.,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory L. Bay Larsen, sudcovia K. Jürimäe, J. Malenovský, M. Safjan
(spravodajca) a A. Prechal,

generálny advokát: P. Mengozzi,

tajomník: A. Calot Escobar,

s prihliadnutím na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta rozhodnúť odôvodneným
uznesením podľa článku 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora,

vydal toto

* Jazyk konania: holandčina.

Uznesenie

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 2 ods. 4 a článku 4 bodu 1 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34), zmeneného a doplneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 (Ú. v. EÚ L 81, s. 24, ďalej len „rámcové rozhodnutie 2002/584“).
- 2 Tento návrh bol prednesený v rámci vykonania európskeho zatykača v Holandsku vydaného procureur des Konings bij de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (prokurátor na Súde prvej inštancie Brusel, Belgicko) proti A.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenia 5 až 7 a 10 rámcového rozhodnutia 2002/584 stanovujú:
  - „(5) cieľ vytýčený pre Úniu stať sa zónou slobody, bezpečnosti a práva, vedie k zrušeniu vydávania osôb medzi členskými štátmi a k jeho nahradeniu systémom vydávania osôb medzi súdnymi orgánmi; okrem toho, zavedenie nového zjednodušeného systému vydávania odsúdených alebo podozrivých osôb pre účely výkonu rozsudku alebo trestného stíhania umožňuje odstrániť zložitosť a prípadné prietahy pri existujúcich vydávacích postupoch; tradičné vzťahy spolupráce, ktoré až doteraz existovali medzi členskými štátmi, by mal nahradiť systém voľného pohybu súdnych rozhodnutí v trestných veciach, vrátane predbežných a konečných rozhodnutí v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti;
  - (6) európsky zatykač zavedený týmto rámcovým rozhodnutím je prvým konkrétnym opatrením v oblasti trestného práva, ktorým sa vykonáva zásada vzájomného uznávania, označovaná Európskou radou ako „základný kameň“ spolupráce v oblasti súdnictva;
  - (7) [pretože] zámer nahradiť systém viacstranného vydávania osôb, vychádzajúci z Európskeho dohovoru o vydávaní osôb z 13. decembra 1957, sa nemôže dostatočne dosiahnuť členskými štátmi, ktoré konajú jednostranne, a preto, vzhľadom na svoj rozsah a účinky, môže sa lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, Rada môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity, uvedené v článku 2 [EÚ] a článku 5 [ES]. V súlade so zásadou proporcionality uvedenou v druhom z týchto článkov toto rámcové rozhodnutie nepresahuje rámec toho, čo je nevyhnutné pre dosiahnutie tohto cieľa;
- ...
- (10) mechanizmus európskeho zatykača je založený na vysokej miere dôvery medzi členskými štátmi. Jeho vykonávanie sa môže pozastaviť iba v prípade vážneho a pretrvávajúceho porušovania zásad uvedených v článku 6 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii jedným z členských štátov, zisteného Radou v zmysle článku 7 ods. 1 uvedenej zmluvy, s následkami uvedenými v odseku 2 tohto istého článku“.
- 4 Článok 1 rámcového rozhodnutia stanovuje:
  - „1. Európsky zatykač je súdne rozhodnutie vydané členským štátom s cieľom zatknúť a vydať požadovanú osobu inému členskému štátu na účely vedenia trestného stíhania alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia.

2. Členské štáty vykonávajú každý európsky zatykač na základe zásady vzájomného uznávania a v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.

3. Toto rámcové rozhodnutie sa nedotýka povinnosti dodržiavať základné práva a základné právne zásady zakotvené v článku 6 zmluvy.“

- 5 Článok 2 uvedeného rámcového rozhodnutia, nazvaný „Predmet úpravy európskeho zatykača“, znie takto:

„1. Európsky zatykač sa môže vydať za činy, ktoré môžu byť potrestané podľa právneho predpisu vydávajúceho členského štátu výkonom trestu alebo ochranným opatrením, ktorých horná hranica je najmenej 12 mesiacov [podľa práva vydávajúceho členského štátu trestom odňatia slobody alebo ochranným opatrením spojeným s odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej 12 mesiacov – *neoficiálny preklad*], alebo ak bol vynesený rozsudok alebo uložené ochranné opatrenie, pre tresty s minimálnou dĺžkou štyri mesiace.

2. Nasledujúce trestné činy, ak sú trestné v členskom štáte, ktorý vydal rozhodnutie o treste odňatia slobody alebo o ochrannom opatrení, ktorých horná hranica je najmenej tri roky [Nasledujúce trestné činy, ktoré možno vo vydávajúcom členskom štáte potrestať trestom odňatia slobody alebo ochranným opatrením spojeným s odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej 3 roky – *neoficiálny preklad*] a sú vymedzené trestným poriadkom vydávajúceho členského štátu, sú dôvodom podľa podmienok tohto rámcového rozhodnutia a bez overenia dvojitej trestnosti činu [bez overenia obojstrannej trestnosti činu – *neoficiálny preklad*], na vydanie osôb v súlade s európskym zatykačom:

...

4. Vydanie pre trestné činy okrem tých, ktoré sú uvedené v odseku 2, môže podliehať podmienke, aby činy, pre ktoré bol vydaný európsky zatykač, boli trestným činom podľa právnych predpisov vykonávajúceho členského štátu, bez ohľadu na prvky, ktoré ho tvoria, alebo spôsob jeho opísania [bez ohľadu na znaky skutkovej podstaty alebo opis trestného činu – *neoficiálny preklad*].“

- 6 Článok 4 uvedeného rámcového rozhodnutia, nazvaný „Dôvody pre nepovinné nevykonanie európskeho zatykača“, stanovuje:

„Vykonávajúci súdny orgán môže odmietnuť vykonať európsky zatykač:

1. ak v jednom z prípadov uvedených v článku 2 ods. 4 čin, na základe ktorého je európsky zatykač vydaný, nie je trestným činom podľa právnych predpisov vykonávajúceho členského štátu; avšak vo vzťahu k daniam alebo poplatkom, clám a devízam, sa výkon európskeho zatykača nemôže odmietnuť z dôvodu, že právny predpis vykonávajúceho členského štátu neukladá rovnaký typ dane alebo poplatku alebo neobsahuje rovnaký typ pravidiel, pokiaľ ide o dane, poplatky a colné a devízové predpisy, ako právo vydávajúceho členského štátu;

...“

Holandské právo

- 7 Článok 7 ods. 1 zákona o odovzdávaní osôb (*Overleveringswet*) stanovuje.

„1. Odovzdanie osoby môže byť povolené len v záujme:

- a) súdneho vyšetrovania začatého orgánmi vydávajúceho členského štátu na základe predpokladu, že podľa vydávajúceho súdneho orgánu požadovaná osoba spáchala:
  - 1° trestný čin kvalifikovaný ako taký v práve vydávajúceho členského štátu, ktorý sa takisto nachádza na zozname pripojenom k prílohe 1 tohto zákona a podľa práva vydávajúceho členského štátu možno zaň uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej 3 roky, alebo
  - 2° iný čin, za ktorý možno podľa práva vydávajúceho členského štátu a zároveň podľa holandského práva uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej 12 mesiacov;
- b) výkonu trestu odňatia slobody vyžiadanou osobou na území vydávajúceho členského štátu v dĺžke najmenej 4 mesiace alebo dlhšieho trvania, uloženého za skutok uvedený v bodoch 1 a 2.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 8 Prokurátor podal na Rechtbank Amsterdam (Súd Amsterdam) návrh na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného 6. novembra 2014 procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Brussel smerujúceho k zadržaniu a odovzdaniu A., v súčasnosti väzneného v Holandsku v rámci výkonu trestu odňatia slobody uloženého holandskými súdmi, na účely vykonania iného trestu odňatia slobody v dĺžke päť rokov, na ktorý bol A. odsúdený v Belgicku.
- 9 Tento európsky zatýkací rozkaz odkazuje na rozsudok zo 7. októbra 2014 vydaný 43. trestnou komorou Rechtbank van eerste aanleg van Brussel (Súd prvej inštancie Brusel).
- 10 Opis skutkov, za ktoré bol A. odsúdený, obsiahnutý v európskom zatýkacom rozkaze dotknutom v konaní vo veci samej možno zhrnúť takto. Dňa 2. marca 2013 A. rozbil pohár, sadol si obkročmo na svoju manželku a začal ju jednou rukou škrtiť, zatiaľ čo druhou rukou ju rozbitým pohárom udieral do hlavy, krku a ľavého ramena. Lekársky posudok manželky umožnil konštatovať tri zranenia spôsobené ostrým a rezným predmetom. Predtým, v období medzi 28. februárom 2013 a 2. marcom 2013, A. bil svoju manželku.
- 11 Vnútroštátny súd sa domnieva, že za skutky, ktoré sú podľa belgického práva trestne kvalifikované ako „úmyselné ublíženie na zdraví manželky s následkom práceneschopnosti“ a „úmyselné ublíženie na zdraví manželky“, možno podľa holandského práva v oboch prípadoch uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej 12 mesiacov. Naproti tomu tretí skutok, z ktorého je A. obvinený, teda nedovolené ozbrojovanie, sa podľa holandského práva trestá len pokutou tretej kategórie.
- 12 Vnútroštátny súd má pochybnosti, pokiaľ ide o možnosť výkonu predmetného európskeho zatýkacieho rozkazu za tento tretí skutok, s ohľadom na článok 7 ods. 1 zákona o odovzdávaní osôb, ktorý podľa tohto súdu vyžaduje, aby skutky vytýkané vyžiadanej osobe boli trestne stíhateľné v oboch dotknutých členských štátoch, a aby horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody uplatniteľná na uvedené skutky bola takisto v oboch členských štátoch najmenej 12 mesiacov. Vzniká však otázka, či zamietnutie založené na takomto výklade je v súlade s článkom 2 ods. 4 a článkom 4 bodom 1 rámcového rozhodnutia 2002/584.

- 13 Za týchto podmienok Rechtbank Amsterdam rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúcu prejudiciálnu otázku:

„Dovoľuje článok 2 ods. 4 a článok 4 bod 1 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV vykonávajúcemu členskému štátu prebrať tieto ustanovenia do svojho vnútroštátneho práva takým spôsobom, že môže uložiť nielen požiadavku, aby bol skutok podľa jeho práva trestným činom, ale aj požiadavku, aby sa za tento skutok ukladal trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej 12 mesiacov?“

O naliehavom konaní

- 14 Vnútroštátny súd navrhol, aby sa na predmetný návrh na začatie prejudiciálneho konania vzťahovali ustanovenia o naliehavom konaní podľa článku 107 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.
- 15 Tento súd v odôvodnení svojho návrhu zdôraznil najmä to, že trest odňatia slobody uložený A. holandskými súdmi trvá do 1. januára 2016. Avšak od 17. septembra 2015 môže byť výkon tohto trestu prerušený, ak by bol A. v tom istom čase vyhostený z holandského územia.
- 16 Po skončení pojednávania, ktoré sa konalo na vnútroštátnom súde 24. júla 2015, uvedený súd nariadil, aby bol A. vzatý do väzby od okamihu, keď bude ukončené jeho uväznenie z iných dôvodov. Na pojednávaní 18. augusta 2015 prokurátor uviedol, že tento príkaz bude vykonaný, pokiaľ nebude vydané žiadne konečné rozhodnutie týkajúce sa európskeho zatýkacieho rozkazu v čase, keď sa skončí výkon trestu uloženého holandskými súdmi.
- 17 Podľa vnútroštátneho súdu, ktorý uvádza, že lehoty pre vydanie rozhodnutia o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu, ktoré sú stanovené v článku 17 ods. 3 a 4 rámcového rozhodnutia 2002/584, uplynú 21. septembra 2015, bude mať rýchla odpoveď Súdneho dvora na prejudiciálnu otázku priamy a rozhodujúci vplyv na dĺžku väzby A. v Holandsku. Napokon samotný A. požiadal o čo najrýchlejšie odovzdanie belgickým orgánom.
- 18 V tejto súvislosti treba v prvom rade uviesť, že tento návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu rámcového rozhodnutia 2002/584, ktoré patrí do oblasti upravenej v tretej časti hlavy V Zmluvy o FEÚ týkajúcej sa priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti. Možno teda naň uplatniť naliehavé konanie.
- 19 V druhom rade A. je v súčasnosti pozbavený slobody, ale od 17. septembra 2015 mu môže byť výkon trestu prerušený za podmienky jeho vyhostenia z holandského územia. Toto vyhostenie sa môže uskutočniť podľa želaní A. jeho odovzdaním belgickým orgánom v rámci výkonu európskeho zatýkacieho rozkazu. Bez rozhodnutia nariaďujúceho výkon tohto zatýkacieho rozkazu pred 1. januárom 2016 zostane A. vo väzbe až do času, kým bude prijaté toto rozhodnutie.
- 20 Za týchto podmienok štvrtá komora Súdneho dvora 10. septembra 2015 na základe návrhu sudcu spravodajcu a po vypočutí generálneho advokáta vyhovel návrhu vnútroštátneho súdu, aby sa na návrh na začatie prejudiciálneho konania vzťahovali ustanovenia o naliehavom konaní.

O prejudiciálnej otázke

- 21 Článok 99 rokovacieho poriadku stanovuje, že ak je položená prejudiciálna otázka zhodná s otázkou, o ktorej už Súdny dvor rozhodol, ak možno odpoveď na takúto otázku jednoznačne vyvodiť z judikatúry alebo ak odpoveď na položenú prejudiciálnu otázku nevyvoláva žiadne dôvodné pochybnosti, Súdny dvor môže na návrh sudcu spravodajcu po vypočutí generálneho advokáta kedykoľvek rozhodnúť formou odôvodneného uznesenia.

- 22 V rámci predmetného návrhu na začatie prejudiciálneho konania je potrebné toto ustanovenie uplatniť.
- 23 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa majú článok 2 ods. 4 a článok 4 bod 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby odovzdanie osoby na základe európskeho zatýkacieho rozkazu bolo vo vykonávajúcom členskom štáte podmienené nielen tým, že skutok, pre ktorý bol zatýkací rozkaz vydaný, je trestným činom podľa práva tohto členského štátu, ale aj tým, že za tento skutok možno podľa tohto istého práva uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej 12 mesiacov.
- 24 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že podľa článku 4 bodu 1 rámcového rozhodnutia vykonávací súdny orgán môže odmietnuť vykonať európsky zatýkací rozkaz, pokiaľ v jednom z prípadov uvedených v článku 2 ods. 4 tohto rámcového rozhodnutia nie je skutok, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, trestným činom podľa práva vykonávajúceho členského štátu. Uvedený článok 2 ods. 4 spresňuje, že táto možnosť sa týka iných trestných činov ako tých, ktoré sú uvedené v odseku 2 tohto istého článku, bez ohľadu na znaky skutkovej podstaty alebo opis trestného činu.
- 25 Uvedená možnosť odmietnutia výkonu je však obmedzená na prípad, v ktorom sa európsky zatýkací rozkaz týka skutku, ktorý nie je vymenovaný v zozname v článku 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584 a nie je trestným činom podľa práva vykonávajúceho členského štátu.
- 26 Keďže nedovolené ozbrojovanie, ktoré je jedným zo skutkov dotknutých v konaní vo veci samej, je však podľa vnútroštátneho súdu trestným činom v holandskom práve, je nutné skonštatovať, že odmietnutie vykonať európsky zatýkací rozkaz, ktorý sa naň vzťahuje, nespadá pod podmienku výslovne stanovenú v článku 2 ods. 4 a v článku 4 bode 1 rámcového rozhodnutia 2002/584.
- 27 Napokon ani článok 2 ods. 4 a článok 4 bod 1 rámcového rozhodnutia 2002/584, ani iné ustanovenie rámcového rozhodnutia nestanovujú možnosť namietat voči výkonu európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného za skutok, ktorý je síce trestným činom vo vykonávajúcom členskom štáte, nemožno však zaň v tomto členskom štáte uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej 12 mesiacov.
- 28 Tento záver potvrdzuje všeobecná systematika rámcového rozhodnutia 2002/854 a ciele, ktoré rámcové rozhodnutie sleduje.
- 29 Ako totiž vyplýva z dvoch prvých odsekov jeho článku 2, toto rámcové rozhodnutie sa zameriava, pokiaľ ide o trestné činy, ktoré môžu byť predmetom európskeho zatýkacieho rozkazu, na úroveň uplatniteľných trestov vo vydávajúcich členských štátoch (pozri v tomto zmysle rozsudok *Advocaten voor de Wereld*, C-303/05, EU:C:2007:261, bod 52). Súvisí to s tým, že trestné stíhanie alebo výkon trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody, pre ktoré je takýto zatýkací rozkaz vydaný, sa vykonávajú v súlade s právnymi predpismi tohto členského štátu.
- 30 Na rozdiel od režimu extradície, ktorý rámcové rozhodnutie 2002/584 ruší a nahrádza systémom odovzdávania osôb medzi súdnymi orgánmi, uvedené rozhodnutie už nezohľadňuje úroveň trestov uplatniteľných vo vykonávajúcom členskom štáte. To zodpovedá prvoradému cieľu sledovanému týmto rámcovým rozhodnutím, uvedenému v jeho odôvodnení 5, a to zaistiť voľný pohyb súdnych rozhodnutí v trestných veciach, v priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.
- 31 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že článok 2 ods. 4 a článok 4 bod 1 rámcového rozhodnutia 2002/584 sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby odovzdanie osoby na základe európskeho zatýkacieho rozkazu bolo vo vykonávajúcom členskom štáte podmienené nielen tým, že skutok, pre ktorý bol zatýkací rozkaz vydaný, je trestným činom podľa práva tohto členského štátu, ale aj tým, že za tento skutok možno podľa tohto istého práva uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej 12 mesiacov.

O trovách

- 32 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd.

Z týchto dôvodov Súdný dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

Článok 2 ods. 4 a článok 4 bod 1 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, zmeneného a doplneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby odovzdanie osoby na základe európskeho zatýkacieho rozkazu bolo vo vykonávajúcom členskom štáte podmienené nielen tým, že skutok, pre ktorý bol zatýkací rozkaz vydaný, je trestným činom podľa práva tohto členského štátu, ale aj tým, že za tento skutok možno podľa tohto istého práva uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej 12 mesiacov.

Podpisy